

Dosarul nr. 2ra-469/16

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău – S. Gîrbu

Instanța de apel: CA Chișinău – Iu. Cimpoi, V. Brașoveanu, N. Simciuc

ÎN C H E I E R E

10 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Tamara Chișca- Doneva,
Ion Druță, Maria Ghervas,

soluționînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Victor Brînză în interesele Feodorei Rusu în pricina civilă la acțiunea Feodorei Rusu împotriva Societății pe Acțiuni „S.B.i.” privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, rectificarea înscrisurilor efectuate în carnetul de muncă, plata salariului pentru absența forțată de la muncă, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor judiciare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 29 octombrie 2015, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „S.B.i.”, s-a casat integral hotărîrea primei instanțe cu emiterea unei hotărîri noi de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată, cu întoarcerea executării hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din data de 14 iulie 2015,

C O N S T A T Ă :

La data de 02 martie 2015 Rusu Feodora s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „S.B.i.” privind anularea ordinului de concediere nr. 42 din 22 decembrie 2014, restabilirea la locul de muncă, rectificarea înscrisurilor efectuate în carnetul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu în mărime de 12 500 lei, încasarea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și cheltuielilor judiciare în mărime de 5 000 lei (f.d. 1-4).

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat, că în temeiul ordinului din 23 noiembrie 2004 a fost angajată în funcția de inginer- constructor în cadrul SA „S.B.i.”. Începînd cu data de 01 mai 2005 deține funcția de administrator – coordonator din cadrul SA „S.B.i.” în baza ordinului din 29 aprilie 2005.

Reclamanta menționează, că în luna aprilie 2014 director al SA „S.B.i.” a fost numită Vostricova Anna, care în scurt timp după numire a început remanierea în personalul întreprinderii. La solicitarea directorului întreprinderii de a demisiona, reclamanta a refuzat, fiind informată că va fi concediată indiferent de circumstanțe.

Începînd cu 01 noiembrie 2014, prin ordin a fost transferată la program redus de muncă cu 4 ore pe zi, 5 zile pe săptămîină, cu programul de muncă în prima jumătate a zilei, între orele 09:00 și 13:00, drept urmare a reducerii orelor de muncă s-a redus și salariul de la suma de 4 088,05 lei la suma de 2 243,04 lei, achitată la finele lunii noiembrie 2014.

Reclamanta mai indică, că la data de 03 decembrie 2014 a făcut cunoștință cu ordinul din 02 decembrie 2014 de preavizare cu privire la reducerea statelor de personal la SA „S.B.i” și că la expirarea a 2 luni va fi concediată din acest motiv.

La data de 19 decembrie 2014, în a doua jumătate a zilei, angajații întreprinderii au fost înștiințați despre faptul că ziua de 20 decembrie 2014 este zi lucrătoare. Reclamanta activînd conform programului de muncă stabilit pentru ea pînă la ora 13.00, nu a fost informată și respectiv la data de 20 decembrie 2014 nu s-a prezentat la serviciu, dar a plecat la ceremonia de comemorare a fratelui său decedat. Despre faptul că ziua de 20 decembrie 2014 este zi lucrătoare nu a cunoscut și nici nimeni nu a informat-o. Fiindcă nu sărbătorește Crăciunul pe stil nou, a comunicat administrației că este de acord să lucreze pe data de 25 și 26 decembrie 2014.

La data de 22 decembrie 2014 la sfîrșitul programului de muncă directorul întreprinderii i-a cerut să explice motivele neprezentării la serviciu pe data de 20 decembrie 2014. La data de 23 decembrie 2014 i s-a adus la cunoștință ordinul de concediere, pentru lipsa de la serviciu timp de 4 ore consecutive în timpul zilei de muncă din 20 decembrie 2014.

Nefiind de acord cu ordinul de concediere, s-a adresat Inspecției Muncii și în cadrul controlului efectuat reprezentanții întreprinderii au prezentat informații false privind programul de muncă. Inspecția Muncii i-a recomandat să se adreseze în instanța de judecată pentru a soluționa litigiul.

Reclamanta consideră, că concedierea sa și ordinul emis de SA „S.B.i” la data de 22 decembrie 2014 sunt ilegale, deoarece absența sa de la serviciu pentru data de 20 decembrie 2014 este motivată.

Mai mult ca atît, în luna decembrie a anului 2014 a activat în cadrul întreprinderii doar 4 ore pe zi și respectiv nu poate fi concediată pentru lipsa de la serviciu mai mult de 4 ore consecutive.

Rusu Feodora consideră că SA „S.B.i” a încălcat prevederile art. 88 Codul Muncii și a neglijat drepturile reclamantei, administrația întreprinderii era obligată ca odată cu preavizarea să-i propună în scris un alt loc de muncă în cadrul unității respective și să-i acorde o zi liberă cu menținerea salariului pentru căutarea unui alt loc de muncă.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din data de 14 iulie 2014 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată, s-a anulat ordinul de concediere, s-a obligat SA „S.B.i” de a efectua rectificările înscrierii în carnetul de muncă cu restabilirea Feodorei Rusu în funcția deținută, s-a încasat din contul SA „S.B.i” în beneficiul Feodorei Rusu salariul pentru absența forțată de la serviciu în sumă de 15 000 lei, prejudiciul moral în mărime de 2 500 lei, taxa de stat în mărime de 525 lei. S-a dispus executarea imediată a Hotărîrii în privința restabilirii la muncă și încasarea unui salariu mediu lunar în mărime de 2500 lei (f.d. 87).

Temei de constatare a ilegalității ordinului de concediere instanța de fond a reținut

prevederile art. 88 Codul Muncii referitor la procedura de concediere în cazul lichidării unității, reducerii numărului sau a statelor de personal, inclusiv că reclamanta avea timp redus de muncă de 4 ore, că la 20 decembrie 2014 a absentat motivat.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la data de 14 iulie 2015 avocatul Viorel Chetrușcă în interesele SA „S.B.i” a depus apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei hotărîri noi de respingere a acțiunii (f.d. 96-97).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 29 octombrie 2015 s-a admis apelul declarat de SA „S.B.i”, s-a casat integral hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14 iulie 2015, s-a adoptat o hotărîre nouă, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată, cu întoarcerea executării hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14 iulie 2015, în partea încasării unui salariu mediu lunar, s-a încasat din contul Feodorei Rusu în beneficiul SRL „S.B.i” suma de 2500 lei (f.d. 125).

În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

În baza ordinului nr. 18 din 23 noiembrie 2004 Rusu Feodora a fost angajată în calitate de inginer- constructor în cadrul SA „S.B.i”, ulterior la data de 01 mai 2005 a fost transferată în funcția de administrator- coordonator. În baza ordinului nr. 39 din data de 02 decembrie 2014 în legătură cu reducerea statelor de personal a fost preavizată sub semnătură cu 2 luni înainte de preconizata concediere (f.d. 37).

Prin ordinul nr. 42 din 22 decembrie 2014 Rusu Feodora a fost concediată în baza art.86 alin.1, lit. h) Codul Muncii pentru absența fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive în timpul zilei de muncă (f.d. 48).

Colegiul a reținut, că deși intimata a recunoscut absența nemotivată de la serviciu timp de 4 ore consecutive, a refuzat să semneze ordinul de concediere, fapt confirmat prin actul nr. 1 din 23 decembrie 2014 (f.d. 38).

Argumentul intimatei precum că, nu a cunoscut faptul că ziua de 20 decembrie 2014 a fost declarată zi lucrătoare, a fost apreciat critic de către instanța de apel și nu a fost reținut, ca fiind contradictorii cu materialele administrate la pricina civilă. Ziua de 20 decembrie 2014 a fost stabilită zi lucrătoare prin Hotărîrea Guvernului nr. 990 din 06 decembrie 2013 cu privire la zilele de odihnă în anul 2014, fiind o informație de interes public, publicată în Monitorul Oficial nr.291-296/1099 din 13.12.2013. Neprezentarea reclamantei la serviciu în ziua declarată lucrătoare, fără motive întemeiate, constituie temei de desfacere a contractului de muncă la inițiativa administrației, în temeiul art. 86 alin. 1, lit. h) Codul Muncii.

Instanța de apel a constatat legalitatea ordinului de concediere a Feodorei Rusu, astfel pretențiile înaintate cu privire la restabilirea la locul de muncă deținut, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, efectuarea rectificărilor în carnetul de muncă, precum și încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor judiciare sunt neîntemeiate.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 13 ianuarie 2016, avocatul Brânză Victor în interesele Feodorei Rusu a depus recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe din data de 14 iulie 2015 (f.d. 139-145).

În motivarea recursului, recurenta a invocat, că decizia instanței de apel nu este

întemeiată, fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural. La emiterea deciziei nu s-au aplicat prevederile art. 88 alin. 1 Codul Muncii, care au fost aplicat corect de către prima instanță, s-a interpretat eronat prevederile Hotărârii Guvernului nr. 990 din 06 decembrie 2013 cu privire la declararea zilelor de odihnă pentru anul 2014, a apreciat arbitrar probele prezentate și a formulat concluzii eronate.

La data de 04 martie 2016 SA „S.B.i” prin intermediul avocatului Grosu Alexandru a depus referință, solicitând declararea recursului inadmisibil (f.d. 157-158).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 29 octombrie 2015, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 13 noiembrie 2015, confirmare privind recepționarea acestei la materialele dosarelor lipsește.

În aceste circumstanțe, recursul, depus la 13 ianuarie 2016, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către avocatul Brânza Victor în interesele Feodorei Rusu este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele judecătorești, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurente la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de

declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către avocatul Brânză Victor în interesele Feodorei Rusu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Brânză Victor în interesele Feodorei Rusu inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către avocatul Brânză Victor în interesele Feodorei Rusu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, în pricina civilă la acțiunea Feodorei Rusu împotriva Societății pe Acțiuni „S.B.i.” privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, rectificarea înscrisurilor efectuate în carnetul de muncă, plata salariului pentru absența forțată de la muncă, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor judiciare.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Tamara Chișca- Doneva

Judecători

Ion Druță

Maria Ghervas